

thi her er det saaledes, at den, der ikke angiver sig selv, mister Retten til at klage. Derfor mener jeg, at man ikke her i dette Tilfælde kan anvende just den Fremgangsmaade, der anvendes i Kjøbenhavn, men Signingsmyndighederne maa handle efter et vist billigt, fornuftigt Støn, hvorefter det jo selvfølgelig kan være et Moment, at den paagældende har undladt at opgive sin Indtægt. Har en Mand i en Række af Aar trolig opfyldt sin Forpligtelse og opgivet sin Indtægts virkelige Størrelse, og saa et enkelt Aar lader være dermed, uagtet der ikke kan tænkes nogen som helst Grund til, at han skulde lade være dermed, uagtet han hverken har været syg eller fraværende, saa ligger der i dette Moment allerede et Fingerpeg for Signingsmyndighederne om, at her skulle de passe paa, og som man ikke kan udelukke dem fra at tage Hensyn til. Det er imidlertid selvfølgelig langt fra, at de skulle gaa rent vilkaarligt eller brutalt til Værks over for en saadan Mand. Det sidste Vædringsforslag af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, alene, nemlig B. Nr. 9 maa jeg naturligvis ogsaa fra- raade. Hvis det lykkes inden for Lovgivningsmagten at enes om de Regler, som denne Lov skal indeholde, er der ikke nogen som helst Grund til at sætte den til fun at gælde i 5 Aar. Skulde det vise sig, at der var en eller anden Mangel derved, vil det jo gaa med denne Lov som med andre, at man saa fra alle Sider i Tidens Løb vil være villig til at forhandle og eventuelt rette Loven.

Under C findes de Vædringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) i Forbindelse med det ærede Medlem for Aalborg (Bransen). Det første og andet af disse Forslag har jeg jo udtalt mig om under ganske lignende Forslag fra anden Side. Forslaget under Nr. 3 vil naturligvis efter den Anledning, den højtærede Minister har givet, blive Genstand for nærmere Overvejelse i Udvalget. For mig personlig stiller det sig dog saaledes, at der ved dette meget vidtloftige Vædringsforslag ikke indføres nogen anden og ny Bestemmelse i Regeringsforslaget end den, at gensidige Forsikringselskaber skulle svare Skat, naar de have en opsamlet Formue ud over 200,000 Kr., men ellers være fri for at svare Skat. — Den Regel, som findes i Citra d., men som muligvis allerede findes i Lovforslaget, vil i alt Fald kunne indføres deri med nogle ganske faa Ord. Jeg kan ganske udtale min Anerkendelse af den Nidkerhed og den Arbejdsomhed, hvormed det ærede Medlem for Aalborg

Amts 2den Valgkreds under tidligere Forhandlinger om Indkomstskattelove har fra først af udarbejdet disse Regler, hvor Regeringsforslagene maatte siges at have været udfyldtgørende paa dette Punkt. Jeg kan udtale min fulde Anerkendelse af det ærede Medlems Arbejde og har ogsaa, set i Forhold til disse Lovforslag, hvor Reglerne mangede, fundet det at være, som det ærede Medlem kaldte det, en meget interessant Vædring. Men jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem har Ret, naar han mener, at disse lange Vædringsforslag ville findes at pynte som Berler paa det foreliggende Forslag. Jeg kan, som sagt, ikke se andet, end at, naar man gaar alle disse enkelte Bestemmelser igennem — det er muligt, at jeg tager fejl, og at jeg ikke har Djet ret oppe for et eller andet deraf — findes det næsten alt sammen i det foreliggende Lovforslag. Citra d. forklarede det ærede Medlem jo med, at uden det vilde udenlandske Aktieselskaber blive berettigede til fra den Indkomst, der er tjent her i Landet, at fradrage 4 pCt. af hele Aktiekapitalen i Udlandet, hvilket i Reglen vil blive mere, end der er tjent her i Landet. Jeg er imidlertid rigtignok tilbøjelig til at tro, at det i alt Fald har været Meningen med Lovforslaget, naar det i § 6, f, efter „Aktieselskaber og deslige“ tilføjer i Parentes: „§ 2, Nr. 5“, at udtrykte, at deri kun omhandles de indenlandske Aktieselskaber, som omhandles i § 2, Nr. 5, hvormod de udenlandske beskattes under de Betingelser, der findes i § 2 Nr. 4; hvis der er nogen Uthdelighed heri, vil det jo imidlertid let kunne rettes. Naar man efter „Nr. 5“ søjede til „første Punktum“, saa tror jeg, man havde alt, hvad der er udtrykt i det ærede Medlems Vædringsforslag. Ved Nr. 3, Citra d. i dette Vædringsforslag, ligesom ved Nr. 4, har det ærede Medlem for øvrigt i Skyndingen ikke passet paa at give dem den rette Form, thi her dumper pludselig den højtærede Indenrigsminister ind. Det er efter dem Indenrigsministeren, der skal afsatte Semaer og ertende, om Alostre, Hospitaller og andre velgørende Stiftelser skulde være fri! Jeg antager, at den højtærede Finansminister, hvor stor Pris han end sætter paa sin Kollega, dog vil bede sig fri for hans Mellemkomst paa disse Punkter. — Forslagene under Nr. 4 og 5 ere, som den højtærede Finansminister ansførte, ganske overflødige, da Regeringsforslaget ikke har foreslaaet Besatning af juridiske Personer uden for dem, der omtales i § 2, Nr. 5. — Forslaget under Nr. 6 kan jo meget muligt være lige saa godt, maafte ogsaa bedre end et tilsvarende Forslag, Udvalget har stillet,